

Jeg støtter også varmt de nye ideer, som kommer frem, og de forslag, som vi også har drøftet tidligere, om at lave en bedre beskatning af Nordsøolien og af de multinationale selskaber. Det synes jeg er rigtig lovende.

Jeg vil også sige, at samlet set i forhold til, hvad den nuværende regering gør, er der også nogle takter, som gør, at fordelingsprofilen bliver væsentlig bedre.

Så jeg vil sige, at der som udgangspunkt er en masse positive ting i det, men der er selvfølgelig også nogle problemer, som jeg synes vi skal se på.

For det første er der hele diskussionen om miljøbeskatning, hvor man kan sige, at man melder klart ud i forhold til de grønne afgifter. Men der er stadig væk et hængeparti i forhold til de grønne afgifter, hvor man kan sige, at der er en forskelsbehandling mellem den beskatning, der er af private familier, og den beskatning, der er af erhvervsvirksomheder, hvor man godt kunne ønske sig, i hvert fald set fra SF's synspunkt, at der kom en større grad af ligestilling, så også erhvervsvirksomheder bidrog noget mere på miljøbeskatningsområdet.

Tilsvarende kunne man også godt savne lidt, at man lagde op til et skattesystem, som var en smule mere internationalt robust. Der er hele diskussionen om ejendomsbeskatning, som meget tyder på er en af de mere fornuftige måder at omlægge beskatningen på, så man kan få en lavere beskatning af arbejdsindkomster, men til gengæld kompensere med en bedre boligbeskatning. Det er klart, at det er nødvendigt, hvis man skal have et mere internationalt og robust skattesystem, og det kunne man også ønske sig der var lagt lidt mere op til.

Men det vil sige, at det er nogle diskussioner, som i mine øjne er i småtingsafdelingen, og som givetvis er til at tale om.

Så er der nogle mere principielle og mere alvorlige indvendinger imod det forslag, som ligger.

Som jeg allerede har været inde på i de korte bemærkninger, synes jeg, det er et handicap ved forslaget, at det er så kompliceret, som det er. Jeg synes, det har en værdi, hvis vi kan nå frem til et skattesystem, hvor hver enkelt skatteyder faktisk kan beregne, hvad han eller hun skal betale i skat. Jeg må sige, at det ikke fremstår lysende klart, hvordan man kan gøre det med det socialdemokratiske oplæg. Jeg synes, det er et demokratisk problem, at man ikke er i stand til selv at beregne sin skat.

Så synes jeg stadig væk, også i forlængelse af de korte bemærkninger fra tidligere, at der er nogle problemer forbundet med den fordelingsprofil, forslaget har. Den er bedre end regeringens, det skal der ikke være nogen som helst tvivl om, men den er stadig væk ikke god.

Hvis man ser på Finansministeriets beregninger, viser de klart, at det her vil betyde en nettoindkomstnedgang, en nettonedgang i rådighedsbeløb for folk på overførselsindkomster. Jeg synes, at det er fuldstændig uklart, hvorfor man skal lave den forskelsbehandling.

Jeg synes, det giver god mening at lave skattelettelser til folk med lave indkomster. Det er ud fra en betragtning om, hvordan man skaber mere social retfærdighed i det her samfund. Der er det ikke afgørende for mig, om de folk med lave indkomster får deres lave indkomster fra dagpenge eller fra en lønindkomst.

Hvis man ser på, hvem der får de største lettelser, så synes jeg, at man har valgt et meget højt punkt, hvor ligesom toppen ligger. Man har faktisk relativt høje indkomster, når man får de største fordele af Socialdemokratiets oplæg, mens folk med lavere indkomster får nogle relativt beskedne fordele ud af det.

Jeg synes, der er et voldsomt behov for at se på fordelingsprofilen i det, ikke mindst også i et aldersperspektiv, hvor det er klart, at ældre typisk får en større fordel ud af det her sammenlignet med unge.

Endelig vil jeg sige, at jeg har et forståelsesproblem, tror jeg det må være, nemlig at man gør ret meget ud af en omlægning af skattesystemet, ikke så meget i dets substans, men mere i måden, skatten bliver opkrævet på, hvor man flytter beskatning fra almindelig lønindkomst til en beskatning, som bliver opkrævet så at sige hos arbejdsgiverne. Det er noget, der udadtil skulle minde mere om en kontinentaleuropæisk model, men dybest set bare er en ændring af opkrævningen af skatten.

Jeg synes, at det, der står tilbage, er spørgsmålet: Hvorfor skal man igennem sådan en øvelse, som vil være voldsomt kompliceret, og som vil gøre det problem, som jeg har været inde på, nemlig hvordan gennemskuer man sin skat, større?

Kl. 15.10

Jeg har forgæves ledt efter begrundelsen for, at man skulle lave en sådan omlægning af skattesystemet. Det nærmeste, jeg kunne komme det, er – undskyld mig – lidt løse formuleringer i retning af det følelsesmæssige skattetryk, hvis